

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 6 december 2024
No. 2024.04264
Portefeuillehouder: Mackus
Team: Beleid Maatschappelijke Ontw.**

Aan het college van B&W van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 6 december 2024

Betreft: Schriftelijke vragen LPM inzake babymishandeling in Maastricht

Geacht college,

Via “Wat is Loos in Mestreech”, werden we op de hoogte gesteld van het feit dat er een moeder in Maastricht is opgepakt op verdenking van babymishandeling. De baby zou botbreuken hebben opgelopen. Het kind is erg genoeg weer terug bij de ouders.

Waarom staan we in Nederland niet te kijken van zulke berichten?

Enkele recente casussen in Nederland die de media haalden van kinderen die overleden zijn door mishandeling:

- aug. 2022: doodslag op en mishandeling van meisje van 4 maanden uit Brabant, nota bene nadat Veilig Thuis al had geconstateerd dat haar broertje botbreuken had opgelopen;
  - jan. 2022 en Jul 2023: 2 kinderen (baby 6 mnd. en baby 3 mnd.) in een gezin die met; tussenpoos de dood vonden, het derde kind is uiteindelijk ergens anders ondergebracht
  - febr. 2024: Baby uit Vught;
  - juli 2024: baby van 7 weken;
  - 11 jan. 2023: jongetje 2 jaar;
- Etc.

Jeugdzorg

Regelmatig komt Jeugdzorg, Veilig Thuis en de Raad van Kinderbescherming in het nieuws als een kind zwaar mishandeld is of de dood vindt in Nederland. Het is steeds hetzelfde, de kindermishandeling is bij de verantwoordelijke organisaties wel gemeld. Zij zijn betrokken bij zo'n gezin, maar nooit is er iemand die verantwoordelijkheid neemt of de verantwoordelijk persoon is voor het in stand houden van de huidige situatie, vaak met fatale gevolgen.

In de ‘Savanah casus’ is er een medewerkster van Jeugdzorg strafrechtelijk vervolgd. Inspectie Jeugdzorg had toen al zware kritiek geleverd op diverse organisaties die zich met dat gezin hadden bezig gehouden.

Jarenlang kwam een scala van hulpverleners daar over de vloer. De inspectie wees in haar rapport toen naar Jeugdzorg, Raad van kinderscherming en Advies en Meldpunt Kindermishandeling (nu Veilig Thuis). Die organisaties stelden volgens in de inspectie het belang van de moeder voorop en niet dat van het kind. De zwaarste kritiek kwam toen op het bord van de gezinsvoogd terecht.

Ondertussen wordt het aantal kinderen dat slachtoffer is van kindermishandeling geschat op ca. 120.000 tot 160.000. Elk jaar sterven zo'n 60 kinderen aan mishandeling. In werkelijkheid ligt dat aantal veel hoger, want het verband met kindermishandeling wordt niet altijd gelegd. Jaren geleden was het sterftcijfer al '100'. Dit gaat dus om kinderen die jaarlijks overleden zijn door mishandeling.

Ondertussen verbetert er niet veel, alhoewel men het tegendeel beweert. De nieuwsberichten over gedode kinderen en zwaar mishandelde kinderen tonen het falen aan. Ontkenning is zinloos. Bureaucratie is geen argument om je achter te verschuilen.

De Onderzoeksraad voor Veiligheid, heeft een onderzoek gedaan naar jeugdzorg m.b.t. kindermishandeling met dodelijke afloop. In de loop der jaren is er door hen veel kritiek geuit op jeugdzorg. De medewerkers grijpen veel te laat in als er signalen zijn dat een kind mishandeld wordt. Daarnaast zijn ze veel te terughoudend met het ondernemen van de noodzakelijke maatregelen. Ze durven kinderen vaak niet weg te halen bij mishandelende ouders, maar zetten juist veel te lang in op samenwerking met de ouders. Ondertussen gaat de mishandeling gewoon door. Medewerkers zijn vaak ook heel jong en meestal niet opgewassen tegen de ouders. En dat ondanks een achtergrond van ca. 120.000 tot 160.000 bekende casussen van kindermishandeling en bekende casussen van zo'n 60 kinderen die de dood vonden.

Medewerkers van Jeugdzorg, Raad van Kinderbescherming, Veilig Thuis en andere verantwoordelijke organisaties worden zelden strafrechtelijk vervolgd als ze falen. Wellicht zou het plaatje er anders uit zien, indien dat wel gebeurde. Het belang van het mishandelde kind zou eindelijk eens op de eerste plaats moeten komen te staan, in plaats van al die andere belangen. Deze worden vaak te lang in de lucht gehouden. Hierdoor delft het kind het onderspit.

Rol van de gemeente

De gemeente is in 2015 door het Rijk belast met de zorg over jeugd. **'De gemeente moet kindermishandeling voorkomen en stoppen en ook zorgen voor de gevolgen van kindermishandeling.'** Dat is een zware verantwoordelijkheid. De gemeente ontvangt rijksgeld om die taak uit te voeren, daartoe heeft ze Bureau Jeugdzorg en Veilig Thuis aangesteld.

De Raad van Kinderbescherming valt onder het Ministerie van Justitie maar kan door de gemeente worden ingeschakeld. De gemeente is verantwoordelijk voor Veilig Thuis en Jeugdzorg. Jeugdzorg, Veilig Thuis en organisaties die met de bescherming van kinderen te maken hebben, komen regelmatig in het nieuws met ernstige casussen. In deze casussen hebben ze niet (voldoende) ingegrepen en deze casussen choqueren de samenleving omdat ze herhaaldelijk blijven voorkomen. Voor ons is het helder dat de gemeente niet op grote afstand moet blijven staan van deze organisaties. De gemeente moet ons inziens casussen van kindermishandeling zelf op de voet volgen en Jeugdzorg en Veilig Thuis blijven controleren. Want inspectie komt er pas aan te pas als er gefaald is.

De Liberale Partij Maastricht is er van overtuigd dat de gemeente nu veel te ver af staat van Jeugdzorg en Veilig Thuis. Ze zou deze organisaties veel strenger moeten controleren om kinderlevens te redden, door de casussen van kindermishandeling en –verwaarlozing wekelijks te bespreken.

Zo zorgt de gemeente ervoor dat de ze goed op de hoogte is en haar verantwoordelijkheid voor de kinderen die beschermd moeten worden ook kan nemen. Daarom hebben we de volgende vragen:

Vraag 1a. Worden de ambtenaren die met dit specifieke onderdeel van kindermishandeling belast zijn door jeugdzorg, Veilig Thuis, Raad van Kinderbescherming op de hoogte gesteld van de casussen van kindermishandeling en - verwaarlozing die in Maastricht spelen?

b. Volgen de ambtenaren het traject dat wordt ingezet voor deze kinderen in nood, volgen zij de casussen op de voet? Stellen zij vragen aan Jeugdzorg of de kinderen veilig zijn? Zijn ze op de hoogte of de kinderen die uit huis geplaatst (moeten) worden, stellen zij zichzelf de vraag of er niet sneller ingegrepen moet worden om het mishandelde kind te redden? Stellen ze gerichte vragen aan Jeugdzorg of is de afstand daarvoor te groot tussen gemeente en jeugdzorg? Of is het puur een kwestie van delegatie?

Vraag 2 Hoeveel bekende gevallen van kindermishandeling spelen op dit moment in Maastricht? Hoeveel gevallen waren het in 2023?

Vraag 3 Waren de wethouder en de betrokken ambtenaren op de hoogte van de casus die hierboven genoemd is, waarbij de baby botbreuken opliep, of wist u het via de media?

Vraag 4 Kunt u ons schetsen hoe deze casus binnen de instanties is opgepakt om een idee te krijgen van hoe zo'n procedure in Maastricht verloopt en hoeveel tijd verstrijkt? Gaat u n.a.v. deze casus zaken verbeteren, meer controle uitoefenen om de kinderen beter te beschermen?

Vraag 5 Wat is de opleiding van degenen die werken bij jeugdzorg en Veilig Thuis en de Raad van Kinderbescherming, gezinsvoogdij en algemene medewerkers die de kinderen moeten beschermen tegen mishandeling? Wat is de gemiddelde leeftijd? Vaak wordt over zeer jonge medewerkers gesproken, die niet opgewassen zijn tegen degene die mishandelt en manipuleert.

Vraag 6 Wie is verantwoordelijk als het gevolg ernstig is bij een kind of als er een fataal gevolg is? Wie kan strafrechtelijk aangeklaagd worden? Is dat wettelijk geregeld, is er een protocol?

Vraag 7 Klopt het dat niet alle baby's en kinderen naar het jeugdconsultatiebureau gaan? Welke vervolgactie wordt er toegepast indien ouders niet verschijnen? Is dat niet een signaal dat zij zorg vermijden?

Vraag 8 Als zo'n casus als hierboven vermeld in onze stad speelt, vraagt u zich dan niet af hoe dit onder de vleugels van de gemeente heeft kunnen gebeuren en of u voortaan niet veel beter toezicht moet houden op de organisaties? Moet er meer ingegrepen worden om de kinderen beter te beschermen? Voelt u zich verantwoordelijk?

Vraag 9 Aan de hand van de cijfers van kindermishandeling en met dodelijke afloop blijkt dat heel veel casussen niet doortastend worden opgepakt, het kind is een proefkonijn. De belangrijkste kritieken uit onderzoeken zijn:

- dat Jeugdzorg de kinderen vaak niet durft weg te halen uit een gezin;
- dat medewerkers onvoldoende gebruik maken van de mogelijkheden de kinderen medisch en/of forensisch te laten onderzoeken;
- het toezicht op het functioneren van jeugdzorg te beperkt is;

Hoe oefent de gemeente toezicht uit op het functioneren van Jeugdzorg m.b.t. mishandelde kinderen en kinderen die dreigen te overlijden?

Samenwerking. Hoe staat het er mee?

Vraag 10 Vroeger waren artsen, maatschappelijk werkers en GGZ medewerkers niet verplicht mee te werken aan een onderzoek van Jeugdzorg. Ook waren ze niet verplicht informatie over het mishandelde kind uit te wisselen. Is dat nog steeds zo? En waarom, het gaat toch om levens te redden?

Namens de Liberale Partij Maastricht,

Kitty Nuyts

Fractievoorzitter LPM